

פניני עיני חמד

יזכר לנאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חמד - אגודת ציון

להצלחת ורפואת כל חולי עמו ישראל ובכללם ציון בן צ'חלה הי"ו

פְּרֻשֵׁת דְּבָרִים – שַׁבַּת חֲזוֹן

"חֲזוֹן יִשְׁעֵיהוּ בֶן אַמוֹץ" (ישעיהו א,א) - הפטרה

הלכו לפני רבי בנאה שיפסוק להם מיהו אותו בן שזכאי לקבל את הירושה.

עצת הרב הייתה שייגשו למצבת האב וישאלו מיהו הבן שיזכה לירושה. וכדי לדבר עם הנפטר על כל אחד מהבנים לקחת מקל ולהכות חזק על "הקבר הטרי" ולשאלו, אם הוא הבן אשר לו מגיעה הירושה. ואכן תיכף ומיד ניגשו הבנים ובצעקות והכאות את הקבר אולם מאחר שלא הצליחו לשמוע קול שעונה, מי הוא הבן שאליו התכוון שיקבל את הירושה. החליטו לחזור לרב.

אחר ששמע הרב את דבריהם פסק "לא יתכן!". ניגש לכל אחד ושאל: "האם הכית על הקבר?" וכל אחד ענה בחיוב. מלבד אחד הבנים שהודה, שלא הכה, ונימק שבשום אופן לא יכה את קבר אביו עבור בצע כסף וירושת ממון. כששמע זאת הרב, פנה אל האחים ואמר להם: "זהו הבן האמיתי אליו התכוון האב שיקבל את הירושה! האבא ענה לכם, אולם אתם לא שמעתם".

חז"ל רצו לבטא כאן יסוד גדול בהשקפה יהודית. קיים רגש וקשר טבעי בן אב לבן ומבן לאב. כל בן ביולוגי מצויד ב"ראדר" מופלא, שקולט על מסך את מציאותו של אבא. הוא חש וקורא ואף מצביע "זה אבא שלי". כל יהודי טומן בחובו חוש טבעי לדעת ולהכיר את אביו שבשמים, וכשם שבן ביולוגי חש כלפי אביו, כן אנו בני ישראל הנקראים בנים שנאמר: "בנים אתם לה' אלוקיכם" צריכים לחוש זאת. ועל כך מקוּן הנביא, איך אנו שנקראים בנים לא יודעים ולא מכירים כאותו שור או חמור המכיר את בעליו. יהי רצון, שיזכנו השם לראות בנחמת ציון במהרה בימינו אמן.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

העלון מוקדש לרפואתו השלמה של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א

הנביא ישעיהו פותח בדברי תוכחה קשים ובוטים לאומה, בתקופת בית ראשון. בשעה שהעם במשבר רוחני עמוק וקשה פונה אליהם ואומר: "בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי, ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו, ישראל לא ידע עמי לא התבונן" (ישעיהו א,ג).

מקשים בעלי המוסר: וכי איזה קל וחומר הוא זה ומה הדמיון- שור וחמור מכירים אמנם את קונם ואת מיטיבם, אך לא מתוך הכרה רציונאלית ובחירה חופשית, הרי הדבר נובע מתוך אינסטינקט טבעי הטמון בהם מאת השם יתברך. השור פועל מתוך הרגל ואילו לגשת לאבוס ולהישמע לבעליו, וכי מה לכאורה ההשוואה, הרי לבעלי חיים אין את אותם גורמים חיזוניים המשפיעים עליהם, אין להם חברה שמשפיעה, או הקיימים ומשפיעים על בני האדם. וא"כ מה ראה הנביא לדמות ולהקביל אותנו אליהם?

מבאר הרב לב אליהו על ידי סיפור, המובא בגמרא (ב"ב נח). על אותה אם הנותנת "מוסר" לבתה על צניעותה, מבלי שתדע שבעלה שומע את דבריה. ומגלה לה את סודה הכמוס שיש לה רק בן אחד מבעלה בשעה שתשעה הנוספים לא ממנו.

אוי לדברי תוכחה שכאלה. האב המסכן והאומלל- לשמע דברים אלה חשך עולמו בעדו, תוך זמן קצר האב נפטר לבית עולמו בשעה שכתב בצוואתו שהוא נותן את ירושתו רק לבן אחד.

מאחר והבנים לא ידעו למה התכוון האב, לפיכך

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש כדור וב"ב יצחק אריאל בן טובה חגי פרזול וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים תומר בן רונית ציון ומאיר אברהם וב"מ משה ניסן בן חנה ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה שמעון בן זלפה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק דדש אורי דניאל בן איריס נועם בן איריס יוסף ליאור בן אפרת דליה רון בן איריס עידן בן רבקה עמית בן רבקה עונדיה בן נעימה אליהו ארז מזרחי וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר חונית בת סימי אילן בן ג'ולייט יוסף בן רוחמה חגית בת ז'ילה גילה תמר בת דליה סיון בת אסתר אבישי בן יפה בועז בן מירה

זרע קודש בר קיימא

נטלי בת חונית ישי בן ז'ילה גילה אילנה בת רוחמה נתנאל בן מרים רחל

רפואה שלמה

הראשל"צ הרה"ג עונדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי אפרת דליה בת נעימה אורן בן אסתר יצחק בן עזרא שירה שילת בת אורלי יצחק בן לורה לאה ז'ילה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אור בן סיגלית יוספוב ברכה בת ענה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה דב בן מזל אקבאל בת נושפארין חנה בת הדסה יפה בת שפיאה יפה בת שרה - הצלחה תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל יעקב בן שרה מונאבאר אורה בת גוהר אליהו בן גוהר פנינה שרה בת אביבה מירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם דבורה דמתקרי מוג'דה בנותהתרים- לידה קלה סיון בת אסתר- לידה קלה רחל בת זוהרה אירוס שרה בת פנטוש יוסף שלום בן נרגז שרה בת מלכה כל עם ישראל

ו' אב תשע"א 06/08/2011

פרשת דברים

הפטרה: "חזון ישעיהו"- ישעיהו א'

שבת	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ב	18:56	20:13	21:00
ת"א	19:12	20:14	20:58
ח'פה	19:05	20:15	21:01
ב'ש	19:13	20:12	20:58

זיווג הגון, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה הי"ו

שואל ומשיב בהלכה – צום תשעה באב

מי הם החייבים ומי הפטורים מתענית תשעה באב?

Ice ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה !

הכל חייבים בתענית תשעה באב אנשים ונשים. נער מגיל בר מצווה וכן נערה מגיל בת מצווה חייבים להתענות. נשים מעוברות מתענות, אלא אם כן יש לה בעיה רפואית, כגון שמירת הריון, חוסר דם, לחץ דם גבוה וכדו'.

ומכל מקום, כל מעוברת שאינה חשה בטוב, רשאית לשתות מים כדי שלא לגרום נזק להריון. ונשים מיניקות פטורות מהתענית עד שלושים יום מהלידה, ולאחר מכן חייבות, אף שהחלב שלהן מתמעט, וישתמשו בתחליפים. וכל חולה - אף שאין בו סכנה פטור מלהתענות, והיינו, מי שנפל למשכב מחמת החולי, או שיש לו חום למעלה מן הרגיל, וכן מי שיש לו סכרת למעלה מהרגיל, או לחץ דם גבוה. [יש לשאול רב לאחר התייעצות עם הרופא]. אבל סתם מיחוש אינו פוטר מן התענית.

זכות עשית חסד

להלן סיפור מופלא, שסיפר ה"חפץ-חיים" בספרו "שם עולם" בעניין גמילות חסדים, עד כמה גדולה מצווה חשובה זו - ויש בכוחה להמיר את מידת הדין למידת הרחמים ולהיטיב רבות עם אותו האדם המתמסר למצווה זו. ולהלן סיפור המעשה: "בעיניי ראיתי מעשה נורא שהיה. איש אחד היו לו בנים ומתו כולם ר"ל. בא לפני חכם שייתן לו עצה וסגולה, כדי שיזכה לזרע קודש בר-קיימא. השיב לו אותו חכם: 'איני יודע סגולות, אך עצתי שתייסד גמ"ח קבוע, אולי ייתן ה' שבזכות מידת החסד שתתנהג עם הבריות, יתחסד עימך הקב"ה וייתן לך בנים'.

"שמע האיש לעצתו, ייסד גמ"ח בעירו ועסק הרבה בניהולו. אף פנקס מיוחד עשה, בו כתובים תקנות הגמ"ח, ובתוכן תקנה שפעם בשלוש שנים בפרשה, שקוראים 'אם כסף תלווה', יתאספו כולם ויערכו סעודה לחיזוק המצווה. ויהי ככלות שלוש השנים, נולד לו בן ולאות שנולד בזכות המצווה, אירע שחל יום הברית ביום, שנועד מכבר ליום אסיפתם לסעודה בצוותא... ועסק האיש במצווה זו כמה שנים, ונולדו לו עוד בנים ובנות".

"ברבות הימים שכח טובותיו של הקב"ה, ובא לפני החכם בבקשה: היות והוא טרוד מאוד, קופת הגמ"ח גדלה ודורשת זמן, גם יש אנשים שמפקפקים ביושרו, לכן יואיל החכם למנות מנהל אחר במקומו. החכם סירב, באומר, שבוודאי אחר לא ינהל הגמ"ח באותה מידת התמסרות והצלחה, אך הלה חזר והפציר לשחררו. עד שלבסוף נאלץ החכם לשחררו, ויצו לערוך בחירות חדשות ונתמנה אחר במקומו. הבחירות נערכו בתחילת הלילה".

"ויהי למחרת, בא האיש אצל החכם ובמר נפשו סיפר לו שאסון גדול אירע לו בלילה. תינוקו נחנק! על כן נפשו בשאלתו לחזור ולהתעסק בניהול הגמ"ח. מסיים ה"חפץ-חיים": "היך רואה בעליל, שבזכות החסד נולדו לו בנים, וכאשר נסתלקה ממנו מידת החסד, התחילה תיכף מידת הדין להתגבר עליו!". אחרי פטירתו של ה"חפץ-חיים", ניתן הדבר לפרסום, על ידי רבי יחיאל מיכל רבנוביץ בעל "אפיקי-ים", שהמעשה אירע בראדין, והחכם הנזכר הוא ה"חפץ-חיים" בעצמו...

אמירת "אמן. יהא שמיא רבא"

מסופר על תלמיד חכם, שסבל במשך זמן רב ממחשבים. בבדיקות שערך גילו ל"ע תוצאות קשות ומכאיבות והאיש חולה במחלה חשוכת מרפא. האיש לא ידע לשית עצות בנפשו, אך הוא לא אמר נואש ופנה אל הקב"ה, שיצילו מרדת שחת. כיוון שידע על הכוח העצום הטמון באמירת "אמן. יהא שמיא רבא" בכל כוחו, החליט לעשות מעשה. הוא פנה לעשרה תלמידי חכמים וביקשם שתמורת תשלום הוגן יקבלו על עצמם לומר "אמן יהא שמיא רבא" בכל כוחם לזכותו. בבדיקה, שערך לאחר תקופה קצרה, נעלם הגידול כלא היה. "נס רפואי", אמרו הרופאים, כשהם מציינים את העובדה, כי מעולם לא ראו מקרה שתעלם המחלה מגופו של חולה באורח פלא ויבריא ממנה.

מ"ח חלוקת ספרי זוהר קטנים חניט אנסיצות ו"הכנת בדק". ניתן להשיג צ"י שליחת
מכתב לת.ד. 16507 ירושלים. לחיפוף ניתן ליצור קשר בנייד מספר 052-7135174

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה
בתשובה וכו' בא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

בא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 054-7646633

רבי יצחק בלזר זצ"ל: נולד בעיירה שניפישוק שלידי וילנה שבליטא בשנת ה'תקצ"ז (1840). כבר בילדותו ניכרו בו כישרונות גדולים. רב וראש ישיבה לפרושים. מגדולי תנועת המוסר. גאון אדיר. ענוותן. שתקן. הצטיין במיוחד במידת ההבלגה. ייסד ישיבה בסלבודקה בשיטת המוסר. שימש כמשגיח בישיבת קלם. לאחר נישואיו הראשונים בגיל 15 הגיע לישיבת "נביזר" בקובנה. עד מהרה נודע לתהילה במוחו החריף ובשכלו הישר. חידושו הגאונים הצטיינו גם בהבנה יסודית ומעמיקה. כשגדלה משפחתו, רצה ר' יצחק להתפרנס מיגיע כפיו ולמד את אומנות הצבעות. אולם ר' ישראל סלנטר ציווה עליו להיות רב בישראל. ואכן, בשנת ה'תרכ"ה (1865), **והוא עודנו רק בן 25 שנים התמנה להיות רבה של פטרבורג במשך 16 שנים!** שם התגלתה גאונותו, עד שמכל קצוות תבל פנו אליו בשאלות הלכתיות. התפרסם כאחד מגדולי הפוסקים שבדור.

לאחר מכן עבר לקובנה. למד תורה מתוך הדחק. פעמים רבות לא היה בא אוכל לפיו, ומרוב שקידתו בתורה לא השגיח בדבר כלל והמשיך בלימודיו עד שעה מאוחרת בלילה. עסק רבות בתורת המוסר ובתיקון המידות. **למרות שאשתו הייתה עקרה, מעולם לא הציע לה גט וחי עמה יותר מ-35 שנים. רק כאשר פנתה אליו מיוזמתה והציעה שייתן לה גט, והוא כבר עבר את גיל ה-50 הסכים לגרשה, ואולם גם אז דאג לקיומה ונתן לה סכום כסף גדול, וכלכל אותה כל ימי חייה בכבוד גדול.**

לאחר שהתגרש, נשא אשה צעירה שהיו לה כבר ארבעה ילדים, והתנה עמה שתרשה לו לעזוב את הבית במשך חודש אלול והימים הנוראים, כדי שיוכל להתבודד עם קונו ולעסוק בתשובה ובלמוד מוסר. לאחר זמן נפקד בזרע של קיימא, ולמרות זקנותו עזר לאשתו בניהול הבית, והשתדל בכל האמצעים להסב לה נחת רוח. **כאשר התינוק היה בוכה בלילה, לא היה נותן לאשתו לקום ממיטתה, ולמרות זקנותו וחולשתו היה קם לטפל בתינוק.** בערבי שבתות עזר לאשתו בניקוי הבית ובהכנות לשבת. תמונתו לעיל צולמה כאשר ביקשו מצלם שיצלם את האדם הראשון שיעלה במדרגות והתכוונו למישהו אחר ובאותה עת עלה הרב. נפטר בירושלים ב-י"א אב ה'תרס"ז (1907). ציונו בהר הזיתים. חי כ-67 שנים.

אביו: שלמה. **אחיו:** ר' אברהם אבלי. **מספריו:** **פרי יצחק- שו"ת אור ישראל • כוכבי אור. מתלמידיו:** ר' אליהו לופיאן, ר' אהרו בקשט. **חברותא:** ר' נפתלי אמסטרדם. **מרבתינו:** ר' ישראל סלנטר. **מילדינו:** בריינה (נישאה לרב חזקיהו יוסף מישקובסקי)

פעם, בשל מחלתו, יצא בחודש אלול בלוויית אשתו אל רופא. כשראה הרופא שהפצינט אינו מוציא הגה מפיו, הביע בפני הרבנית את השתתפותו בצערה, שאשה צעירה ויפה כמותה נפל בגורלה להינשא לבעל זקן ואילם (הייתה זו אשתו השנייה, והפרש הגילים ביניהם היה כ-30 שנה). רבי יצחק חי"ך, ולא התערב בשיחה.

באסיפת רבנים שהתקיימה בפטרבורג בהשתתפות כל גדולי התורה שבדור, בין הבאים היה גם הגאון רבי יוסף דב סולביצ'יק, רבה של בריסק. כדרכם של גדולי תורה, החלו לשוחח בדברי תורה, ור' יוסף דב הקשה קושיה חריפה בשם בנו ר' חיים. במקום התפתח ויכוח סוער בין הרבנים, כולם ניסו את כוחם לתרץ את הקושיה בדרכים שונות. לבסוף תירץ הגאון בשני תירוצים שהפליאו את כל השומעים. תירוץ אחד שלו ותירוץ נוסף בשם בנו ר' חיים. ר' יצחק בלזר, שנכח באסיפה ישב כל הזמן ולא פצה את פיו ולא ניסה את כוחו לפרק את הקושיה, משל אינו יורד לעומקם של הדברים ואינו מבין כלל במה המדובר.

כשעזבו את האספה וכולם פנו לדרכם אמר ר' יוסף דב למקורביו: "הראיתם את ר' יצחק בלזר שישב על הזמן ולא פצה את פיו? זהו שאומרים עליו אדם גדול הוא?". כשבא לביתו, ביקש שיביאו לפניו את הספר "פרי יצחק" כדי לתהות על קנקנו, ותדהמתו הרבה **מצא שם את הקושיה שהקשה בנו עם שני התירוצים.** השתומם ר' יוסף דב ואמר: כמה גדולה מידת ענוותנותו של ר' יצחק בלזר. אע"פ שידע את שני התירוצים, שתק כל הזמן כדי שלא להבליט את גאונותו. מקרה דומה ארע גם באספה אחרת, שבה נטלו חלק כל גאוני הדור והתפלפלו בדברי-תורה, ואילו ר' יצחק לא נטל חלק בוויכוח התורני. כאשר נשאל, השיב להם בתמימות: **"וכי חתן אנוכי שעליי להראות את חוכמתי?"**.

על ענוותנותו סיפר עוד אחד מתלמידיו כי בשעה שהרימו אותו על כסאו ורקדו איתו בריקודי שמחת תורה, היו שפתותיו נעות. התקרב אליו אותו תלמיד ושמע, שהוא חוזר כל הזמן לעצמו באותו הניגון ששרו לפניו: **"סחבו את הנבלה! סחבו את הנבלה!"**.

יפר הצדיק הירושלמי ר' ישעיה חשין, שבזמן שר' יצחק התגורר בירושלים, והוא היה אז זקן מופלג, ראהו פעם, כשהוא נושא בעצמו פח מים מן הבאר. מהר ר' ישעיה לעזור לו לשאת את פח המים הכבד, אולם ר' יצחק עיכב בעדו ושאלו: "מדוע הינך בא לעזרתי?", והלה השיב: "ברצוני לקיים מצווה". "אם כן", השיב ר' יצחק, **"גם אני רוצה לקיים מצווה ולעזור לאשתי"**.

אחד מתלמידיו המובהקים, ר' אהרון בקשט, סיפר שפעם אחת הזמינו רבו להתארח אצלו בעת ארוחת הצהרים. אשתו הייתה חולה ושכבה במיטתה, ואשה אחת ענייה הייתה מבשלת ועוזרת בבית. כשהגישה העוזרת את מנת-האוכל אל השולחן, שאלה הרבנית מחדר משכבה אם הגישה כבר את הדגים, ולאחר מכן אם כבר הגישה את מנת העוף, את המרק, והעוזרת ענתה כל הזמן, שאכן הגישה את הכל, **על-אף שלאמיתו של דבר לא הגישה העוזרת אלא מרק ולחם, ואילו את שאר המנות נטלה לעצמה, כדי לקחתם עמה לביתה.** המסובים כולם, וכן ר' יצחק הרגישו במעשיה של העוזרת, **ואולם ר' יצחק לא דיבר מאומה, כדי שלא לביישה.**

גם במידת הענוה וההתרחקות מכבוד העפיל למדרגות עצומות. כדי להתגבר על תאוות הכבוד, יצא יחד עם שני חבריו: ר' שמחה זיסל ור' נפתלי אמסטרדם לערוך גלות. הם נדדו מעיירה לעיירה מחופשים למקבצי נדבות. קרה פעם, בעת שר' יצחק התארח בביתו של יהודי כשהוא מחופש בבגדי קבצן עלוב. נכנס לפתע אחד מתלמידיו לאותו הבית וחשכו עיניו לראות את רבו יושב במטבח ואוכל משיירי התבשיל, שהגישה לפניו בעלת-הבית כדרכם של העניים. התלמיד נדעזע למראה עינו והתחיל לצעוק בקול: "רבי! רבי!". ואולם ר' יצחק הורה מיד לתלמידו לשתוק וגזר עליו שלא לגלות לאיש את אשר ראו עיניו, והסביר לו שברצונו לערוך "גלות" כדי לעקור מקרבו את מידת הגאווה וההתנשאות.

להלן סיפור מופלא ביותר, שיש בו כדי ללמדנו שכאשר משפחתו של האדם אינה מאוחדת, לא יעזרו כל הכסף והזהב שבעולם. ועד כמה עלינו להבין ולהשכיל מה באמת חשוב בחיי העולם הזה. ולהלן הסיפור מפי בעל המעשה:

"אבא שלי היה ניצול שואה, שריד יחיד מכל משפחתו. הוא הגיע לארץ בודד וחסר כל. אבל עם המון נכונות ורצון לחיות ולהקים משפחה. הוא התחתן עם אימי, שגם הייתה ניצולת שואה. לאחר החתונה הוא חשב כיצד לפרנס את הבית שזה עתה הקים, באותה תקופה החל עידן המקררים, הוא עבד קשה וכשהיה בידו מספיק כסף הוא פתח חנות למכשירי חשמל עם שותף נוסף. בתחילה היה קשה מאוד, הייתה זו תקופת הצנע, השותף נשר בדרך ואבי נאלץ לשרוד את הימים הקשים לבד, אולם אח"כ הגיעה תקופת הפריחה והעסק פרח ושגשג. גדלנו ונישאנו כולם והתחלנו בחיי תורה, כשאבי דואג לפרנסתנו, למדתי תורה מתוך ידיעה שאבי דואג לפרנסתנו ולא רק לי אלא גם לשלושת אחיי הנוספים. לא היה חסר לנו דבר, גם תורה וגם גדולה".

"יום אחד התנפץ הכל, אמי התקשרה אליי לכולל מבוהלת, 'אברהם, אבא לא מרגיש טוב הוא צועק שכואבת לו הכתף, הוא מקיא ומזיע, בוא מהר.' 'תזמיני אמבולנס, אני בא מיד', צעקתי ורצתי לעצור מונית. כשהגעתי, היה מאוחר מדי. אבי נפטר מהתקף לב פתאומי, ומה שנוותר לצוות הרפואי באמבולנס זה לקבוע את מותו. בבת אחת הפכנו ליתומים, היינו מבולבלים. אבי היה זה שארגן ויזם הכול. כעת היינו צריכים להסתדר לבד וגם להתמודד עם האסון הצורב. השבעה עברה כמו מתוך חלום רע - ולאחריה התברר לנו, שהתמיכה הכספית נגמרה. צריך שמישהו ינהל את החנות, אך מי יסכים לעבוד ולחלק את הכסף שווה בשווה בין כולנו? ואנו במקום להתאחד, רבנו על הכסף והפרנסה. לאחר השבעה הודעתי על הפסקת רכישת מותרות ומעדנים".

"פתאום התברר לנו, כי כל לימוד התורה שלנו היה בזכות אבי, קשה היה להרגיל את הבית לשינוי הדרסטי ולהידוק החגורה והעניין הפך להיות מורכב ועצוב. נאלצנו ללכת לבוררות, אימי לא הצטרפה ואמרה, שנעשה מה שאנו מבינים. התחלקנו לשתי קבוצות, האחת טענה, שיש למכור את החנות להתחלק בכסף שנקבל עבורה שווה בשווה - והקבוצה השנייה רצתה להמשיך לנהל את החנות בתורנות ולפרנס את כולם בכבוד. הדי הדין עלו עד לב השמים - ובסיומו ניצחה הקבוצה השנייה, יצאנו מביה"ד בפנים זעופות והמשפחה התפצלה לשניים".

"אני ואח נוסף לקחנו על עצמנו את המשך ניהול החנות ושילמנו דרך עו"ד לשני האחים את הסכום המגיע להם במדויק עפ"י הסכם כלשהו. החנות שגשגה ופרחה והם הסתכלו עלינו בקנאה לא מעטה. אומנם הם קיבלו סכום כסף לא מבוטל, אך הם חסכו אותו לחתונות הילדים ובפועל הם חיו חיי צמצום. הם הפסיקו את הלימוד בכולל ועבדו בעבודות מזדמנות, מכיוון שלא הייתה להם הכשרה כלשהיא וחיו במרמור על ההווה והתרפקו בגעגועים על העבר. לעומתם אנו רכשנו דירות חדשות ורכבים יפים. אמנם פיזרנו כסף רב לצדקה, אך זה לא הצדיק את הבזבז הראוותני שלנו".

"כך יצא ששני אחים חיו בעוני ושניים ברווח ובעושר. אנשים ראו את ההבדל בינינו והחלו לרנון, שאנו עושקים וגוזלים אותם... שאחד מהם עשה בר-מצווה לא הזמנו, כנראה התבייש שנדע, כי הוא חוגג אותה בבית בצמצום רב ואנו במקביל לא הזמנו לארוסי הבת. המריבה הייתה חלק מאיתנו ואמי הלכה ודעכה למולנו, עד שיום אחד היא נפטרה בשברון לב. יום לפני שנפטרה אמרה לאחי השותף: 'מה זה שווה כל הכסף שאבא השיג, אם המשפחה כולה התפרקה בגלל זה?' אחי שתק ולא ידע מה לענות".

"לאחר השבעה התלוננה בתי בת ה-8 שהיא אינה חשה בטוב. הרופא שלח אותה לבדיקות מקיפות, ואז התברר, שהיא חולה במחלה ל"ע. אחד מהאחים 'בקבוצה השנייה' היה מזכיר במקום חסד והיו לו קשרים עם עסקנים בתחום הרפואה, אשתי התחננה בפני שאצור אימו קשר, אבל התביישתי. אשתי שחיי הבת היו חשובים לה פנתה בעצמה לגיטתה וסיפרה לה אודות המחלה".

"הגיסה נבהלה והודיעה מיד לאחי, שהתקשר אלי בזריזות: 'אברהם, תן לי את הפרטים על מצבה של הילדה'. לקחתי את הניירת ונסעתי אליו במהירות, לא היה לנו זמן למחילות ולבקשות סליחה, הכול היה מהיר וכואב. גם האח השני התנדב לעזור, גם הגיסות הגיעו לעזור והתארגנו ביניהן לשמור על הילדים, הן שלחו ארוחות, ואף תכננו לוגיסטיקה נְשִׁלְמָה של ביקורים ועזרה כדי שלא נתמוטט. לאחר חצי שנה הילדה ב"ה הבריאה".

"התכנסנו למסיבת הודיה ואז התחלתי לדבר, אמרתי שמי יודע, אם אמא למעלה לא פעלה למען איחוד המשפחה - והילדה שלא טעמה טעם חטא הייתה הקורבן. ביקשתי את מחילת אחיי והצעתי להם להצטרף להסכם".

"היום אנו משפחה מאוחדת, יש בינינו אחווה אנו שותפים בשמחות ובצער, יש לנו למי לפנות, ולמדנו היטב, שהכסף לא שווה כלום - אם אין משפחה!".

<p>הרב מנחם בצרי בן יקטוריה זצ"ל משה כרמלי בן נעימה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו אורי בן מרים ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל חנה בת לאה ע"ה יצחק ששון בן אסתר ז"ל</p>	<p>הרב אטון שבת בן אסתיא זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל אביבה בת איירן ע"ה אברהם בן יונה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דני בן אסתר ז"ל יוסף מרדכי בן רחל ז"ל</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנוצב"ה</p>	<p>הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל [מאיר מורד בן שושנה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אינס בת מאירה ע"ה נעימה בת גורג'יה ע"ה דהן מסעוד בן יקוט ז"ל נעמי בת כותן ע"ה</p>	<p>הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל הרב מרדכי אליהו בן מזל זצ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל אודיה ע"ה בת יפה שתח' יונה בן סעדה ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>
--	---	--	---	---